

Brusel 5. prosince 2022
(OR. en)

15653/22

Interinstitucionální spis:
2022/0398(COD)

JAI 1624
COPEN 431
DROIPEN 163
ENFOPOL 621
CODEC 1932

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	2. prosince 2022
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2022) 684 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o vymezení trestných činů a sankcí za porušení omezujících opatření Unie

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2022) 684 final.

Příloha: COM(2022) 684 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 2.12.2022
COM(2022) 684 final

2022/0398 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o vymezení trestných činů a sankcí za porušení omezujících opatření Unie

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Omezující opatření jsou základním nástrojem pro prosazování cílů společné zahraniční a bezpečnostní politiky (dále jen „SZBP“) vytyčených v článku 21 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „SEU“). Mezi tyto cíle patří ochrana hodnot EU, zachovávání mezinárodního míru a bezpečnosti a upevňování a podpora demokracie, právního státu a lidských práv.

Aby tyto hodnoty zachovala, může EU ukládat omezující opatření vůči třetím zemím, subjektům, fyzickým nebo právnickým osobám. Mezi tato opatření patří cílená individuální opatření, tj. cílené finanční sankce (zmrazení majetku) a omezení vstupu (zákazy cestování) a odvětvová opatření, tj. zbrojní embarga nebo hospodářská a finanční opatření (např. omezení dovozu a vývozu a omezení poskytování určitých služeb, jako jsou bankovní služby)¹.

EU má v současné době zavedeno více než čtyřicet souborů omezujících opatření. Některé z nich provádějí omezující opatření, která přijala Organizace spojených národů, jiné přijímá EU samostatně. Kromě režimů, které řeší situace v jednotlivých zemích, přijala EU také obecná opatření zaměřená na šíření a používání chemických zbraní, kybernetické útoky, porušování lidských práv a terorismus². Omezující opatření jsou závazná pro členské státy a pro všechny osoby nebo subjekty spadající do jurisdikce členských států (dále jen „subjekty EU“)³.

1) Nejednotné prosazování omezujících opatření Unie

S tím, jak se v posledních desetiletích zintenzivnilo přijímání omezujících opatření Unie⁴, zintenzivnily se i systémy jejich obcházení. Komise již dříve poukázala na nejednotné prosazování omezujících opatření a na skutečnost, že toto nejednotné prosazování podkopává účinnost uvedených opatření i schopnost EU vystupovat jednotně⁵.

¹ Omezující opatření přijímá Rada. Rada nejprve přijme rozhodnutí v oblasti SZBP podle článku 29 Smlouvy o EU. Opatření předpokládaná v rozhodnutí Rady se zavádějí buď na unijní, nebo vnitrostátní úrovni. Dosavadní praxe byla taková, že opatření, jako jsou zbrojní embarga nebo omezení vstupu, provádějí přímo členské státy, které jsou právně vázány jednat v souladu s rozhodnutími Rady přijatými v rámci SZBP. K dalším opatřením patří přerušení nebo částečné či úplné omezení hospodářských vztahů s třetí zemí a individuální opatření, jimiž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje a zakazuje zpřístupnění finančních prostředků a hospodářských zdrojů. Tato opatření se provádějí prostřednictvím nařízení, které přijímá Rada kvalifikovanou většinou na základě společného návrhu vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Komise, podle článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie. Ustanovení proti obcházení lze nalézt v obou typech aktů.

² Přehled je k dispozici v mapě sankcí EU na adrese <https://www.sanctionsmap.eu/#/main>.

³ V rámci jurisdikce Unie (na jejím území), tj.: a) na území Unie, včetně jejího vzdušného prostoru; b) na palubě všech letadel nebo plavidel spadajících do jurisdikce některého členského státu; c) na všechny osoby nacházející se na území Unie nebo mimo něj, které jsou státními příslušníky některého členského státu; d) na všechny právnické osoby, subjekty nebo orgány na území Unie nebo mimo něj, zapsané nebo zřízené podle práva některého členského státu; e) na každou právnickou osobu, subjekt nebo orgán v souvislosti s jakoukoli podnikatelskou činností vykonávanou zcela nebo částečně v rámci Unie (viz např. článek 17 nařízení Rady (EU) č. 269/2014 ze dne 17. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L 78, 17.3.2014, s. 6).

⁴ Viz mapa sankcí EU, poznámka 2 výše.

⁵ Sdělení Komise „Evropský hospodářský a finanční systém: podpora otevřenosti, síly a odolnosti“ (COM(2021) 32 final ze dne 19. ledna 2021), oddíl 5 (Posílení provádění a prosazování sankcí EU), s. 16, k dispozici na adrese <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021DC0032&from=EN>. V témže sdělení Komise konstatuje, že

Jednotné vystupování se stalo zvláště naléhavým v souvislosti se současnou ruskou vojenskou agresí vůči Ukrajině. EU zavedla řadu omezujících opatření vůči ruským a běloruským osobám a subjektům, z nichž některá pocházejí již z roku 2014. Komise v této souvislosti v zájmu posílení koordinace na úrovni EU při prosazování těchto omezujících opatření zřídila pracovní skupinu „Freeze and Seize“ (pro „zmrazení a zajištění“). Tato pracovní skupina zajišťuje koordinaci mezi členskými státy a agenturami EU, jako je Europol a Eurojust. Opakovaně se zabývala potřebou společného trestněprávního přístupu s cílem přivést jednotlivce a právnické osoby podílející se na porušení omezujících opatření Unie k odpovědnosti.

Za provádění a prosazování omezujících opatření Unie jsou odpovědné především členské státy. Příslušné orgány členských států musí posoudit, zda došlo k porušení příslušných rozhodnutí Rady a nařízení Rady přijatých podle článku 29 SEU, resp. článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), a přijmout odpovídající opatření. Nařízení EU v tomto ohledu systematicky obsahují ustanovení, které členským státům ukládá povinnost přijmout vnitrostátní předpisy stanovující účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušení ustanovení těchto právních aktů Unie⁶.

Vedle omezení tato rozhodnutí a nařízení obecně obsahují:

- ustanovení proti obcházení, které zakazuje vědomou a úmyslnou účast na činnostech, jejichž cílem je obejít uvedená omezující opatření⁷, a
- další povinnosti, zejména podávat zprávy o krocích přijatých k provedení omezujících opatření (např. informování orgánů o výši majetku, který byl zmrazen).

Článek 29 a SEU a článek 215 SFEU poskytují Radě právní základ pro přijetí nezbytných opatření v případě přijetí omezujících opatření Unie, právní základ pro přijetí omezujících opatření však neumožňuje sbližování trestněprávních definic či druhů a výše trestních sankcí⁸.

2) Rozdíly mezi trestněprávními definicemi a sankcemi členských států

Vzhledem k tomu, že neexistuje harmonizace na úrovni EU, vnitrostátní systémy se výrazně liší, pokud jde o kriminalizaci porušování práva EU v oblasti omezujících opatření Unie. Ve dvanácti členských státech je porušení omezujících opatření Unie pouze trestným činem. Ve třinácti členských státech může porušení těchto opatření představovat přestupek nebo trestný čin⁹. Kritéria, podle nichž jednání spadá do jedné či druhé kategorie opatření, zpravidla

provádění omezujících opatření Unie není v celé EU tak jednotné, jak by mělo být. To vytváří narušení jednotného trhu, jelikož podniky z EU, včetně dceřiných společností zahraničních společností z EU, mohou zákazy obejít. To také vede k nejistotě mezi provozovateli. Jak je uvedeno, nejednotné prosazování podkopává účinnost omezujících opatření i schopnost EU postupovat jednotně. Strategie mimo jiné vyzývá k další koordinaci mezi Komisí a členskými státy s cílem zajistit, aby vnitrostátní sankce za porušení unijních omezujících opatření byly účinné, přiměřené a odrazující.

⁶ Příklad viz článek 8 nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině, konsolidované znění k dispozici na adrese: [EUR-Lex – 02014R0833-20220413 – CS – EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/02014R0833-20220413-CS-EUR-Lex.europa.eu).

⁷ Je třeba poznamenat, že tato doložka je použitelná i v případě, že omezující opatření nebyla porušena, je dostačující účastnit se systému, který byl k tomuto účelu vytvořen.

⁸ Ke sbližování trestněprávních definic a sankcí nemůže dojít na nelegislativním právním základě článku 29 SEU nebo článku 215 SFEU.

⁹ Síť pro vyšetřování genocidy, *Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis* (Stíhání porušování sankcí (omezujících opatření) v jurisdikcích jednotlivých států: srovnávací analýza), 2021, příloha, dostupné na adrese https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/genocide_network_report_on_prosecution_of_sanctions_restrictive_measures_violations_23_11_2021.pdf. S ohledem na předložení v Pracovní

souvisejí s jeho závažností určenou buď z hlediska kvalitativního (úmysl, hrubá nedbalost), nebo kvantitativního (škoda)¹⁰, v jednotlivých členských státech se však liší. Ve dvou členských státech však může konkrétní trestný čin porušení omezujících opatření Unie v současné době vést pouze ke správním sankcím¹¹.

Výrazně se mezi členskými státy liší i systémy trestních sankcí. Ve čtrnácti členských státech se maximální délka trestu odnětí svobody pohybuje v rozmezí dvou až pěti let. V osmi členských státech je možné uložit maximální trest v délce osm až dvanáct let¹². Maximální výše pokuty, kterou lze uložit za porušení omezujících opatření Unie – ať už jako trestný čin, nebo jako přestupek – se v jednotlivých členských státech značně liší a pohybuje se od 1 200 EUR do 5 000 000 EUR¹³.

Čtrnáct členských států stanoví za porušení omezujících opatření Unie trestní odpovědnost právnických osob¹⁴. Kromě toho dvanáct členských států stanoví správní sankce, zejména pokuty, které mohou být uloženy právnickým osobám, pokud jejich zaměstnanci nebo vedoucí pracovníci porušují omezující opatření. Maximální výše pokut u právnických osob se pohybuje 133 000 EUR do 37,5 milionu EUR¹⁵.

3) Nedostatečné vyšetřování a stíhání trestné činnosti

V praxi je jen velmi málo fyzických nebo právnických osob odpovědných za porušení omezujících opatření Unie účinně pohnáno k odpovědnosti¹⁶. Zpráva Síť pro vyšetřování genocidy však uvádí, že „v poslední době lze pozorovat pozitivní trend v počtu zahájených opatření k prosazování práva a nárůst sankcí uložených některými vnitrostátními orgány“¹⁷.

Navzdory pozitivním trendům v některých členských státech se zdá, že pouze v několika z nich probíhají soudní řízení týkající se porušení omezujících opatření Unie¹⁸. To může svědčit o tom, že v mnoha členských státech není vyšetřování a stíhání porušení omezujících opatření Unie věnována dostatečná pozornost. V této souvislosti je třeba upozornit, že Eurojust vypracovaly řadu činností, jež mají dále podpořit policejní a soudní orgány při vyšetřování a stíhání případů porušení omezujících opatření Unie. Uvedené agentury

skupině Rady pro justiční spolupráci v trestních věcech (COPEN) byla zpráva zveřejněna také v dokumentu Rady 7274/22 ze dne 16. března 2022.

¹⁰ Síť pro vyšetřování genocidy, *Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021, oddíl 5.1, s. 22.

¹¹ Tamtéž.

¹² Tamtéž, oddíl 5.2, s. 23.

¹³ Tamtéž, oddíl 5.3, s. 24.

¹⁴ Tamtéž, na základě zprávy Síť pro vyšetřování genocidy a dalšího vyšetřování Komise.

¹⁵ Tamtéž.

¹⁶ Síť pro vyšetřování genocidy, *Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021, s. 4. Přehled příslušných právních předpisů členských států a států se statusem pozorovatele při Síti pro vyšetřování genocidy je uveden v příloze odborné zprávy, viz

https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/genocide_network_report_on_prosecution_of_sanctions_restrictive_measures_violations_23_11_2021.pdf. S ohledem na předložení v Pracovní

skupině Rady pro justiční spolupráci v trestních věcech (COPEN) byla zpráva zveřejněna také v dokumentu Rady 7274 ze dne 16. března 2022.

¹⁷ Síť pro vyšetřování genocidy, *Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021, s. 13.

¹⁸ K výběru případů viz Síť pro vyšetřování genocidy, *Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021, s. 14.

porovnávají seznam jednotlivců a společností určených Evropskou unií se svými databázemi. Europol rovněž zahájil „operaci Oscar“¹⁹, jež má podpořit finanční vyšetřování členských států zaměřené na výnosy z trestné činnosti ve vlastnictví fyzických a právnických osob, které podléhají omezujícím opatřením Unie. Vyšetřování a stíhání trestných činů současně často vychází z odhalování a postoupení případů ze strany správních orgánů donucovacím orgánům v případě porušení omezujících opatření Unie. Pokud k takovému postoupení případů nedochází, poukazuje to na nedostatek této operativní spolupráce v rámci vnitrostátních řetězců prosazování práva.

4) Negativní důsledky současného stavu

Vzhledem k tomu, že donucovací a justiční orgány nemají k dispozici náležité a účinné nástroje a zdroje pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání porušení omezujících opatření Unie, mají určené fyzické a právnické osoby, jejichž majetek je zmrazen, v praxi i nadále možnost nakládat se svým majetkem a tím podporovat režimy, na které jsou omezující opatření Unie namířena, což maří cíle těchto omezujících opatření.

Kromě toho mají členské státy v rámci svého správního nebo trestního práva velmi odlišné definice a rozdílné sankce za porušení omezujících opatření Unie. To naznačuje, že za stejné porušení mohou být ukládány různé sankce, a to na různých úrovních prosazování práva. Tím se oslabuje prosazování omezujících opatření Unie a narušuje důvěryhodnost cílů EU.

V neposlední řadě mohou výnosy z činností prováděných v rozporu s omezujícími opatřeními Unie umožnit subjektům a jednotlivcům, na něž se tato omezující opatření vztahují, aby nadále pokračovali v jednání, za které na ně byla uvalena omezující opatření.

5) Cíle návrhu

Za této situace a v návaznosti na návrh, který Evropská komise předložila dne 25. května 2022²⁰, se Rada rozhodla označit porušování omezujících opatření Unie za oblast trestné činnosti, která splňuje kritéria stanovená v čl. 83 odst. 1 SFEU. To umožnilo, aby Komise řádným legislativním postupem přijala tento návrh směrnice, jehož cílem je sblížit vymezení trestných činů a sankcí ukládaných za porušení omezujících opatření Unie.

Cílem tohoto návrhu je:

- a) sblížit definice trestných činů souvisejících s porušením omezujících opatření Unie;
- b) zajistit účinné, odrazující a přiměřené druhy a úrovně sankcí za trestné činy související s porušením omezujících opatření Unie;
- c) podpořit přeshraniční vyšetřování a stíhání a
- d) zvýšit provozní efektivitu vnitrostátních řetězců prosazování práva s cílem podpořit vyšetřování, stíhání a ukládání sankcí.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

¹⁹ Europol, operace na celém území EU zaměřená na výnosy z trestné činnosti související s ruskou invazí na Ukrajinu, k dispozici na adrese: <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/eu-wide-operation-targeting-criminal-assets-in-relation-to-russian-invasion-of-ukraine>.

²⁰ Evropská komise, návrh rozhodnutí Rady o zařazení porušení omezujících opatření Unie mezi oblasti trestné činnosti stanovené v čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (COM(2022) 247 ze dne 25. května 2022).

Článek 2 SEU stanoví společné hodnoty EU, kterými jsou lidská důstojnost, svoboda, demokracie, rovnost, právní stát a dodržování lidských práv. Účinné prosazování omezujících opatření, včetně trestněprávních opatření zaměřených na řešení porušení omezujících opatření, podporuje dodržování těchto společných hodnot v EU i mimo ni.

EU rovněž tvoří prostor svobody, bezpečnosti a práva, v němž jsou respektována základní práva a různé právní systémy a tradice členských států. Usiluje o zajištění vysoké úrovně bezpečnosti prostřednictvím opatření zahrnujících prevenci a potírání trestné činnosti, rasismu a xenofobie. Podle čl. 83 odst. 1 SFEU mohou Evropský parlament a Rada „stanovit [...] minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v oblastech mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem z důvodu povahy nebo dopadu těchto trestných činů nebo kvůli zvláštní potřebě potírat ji na společném základě“.

Sbližování definic porušení omezujících opatření Unie a sankcí za trestný čin tohoto porušení doplňuje návrh Komise na směrnici o vymáhání a konfiskaci majetku, kterou se provádí strategie bezpečnostní unie²¹ a strategie EU pro boj proti organizované trestné činnosti²². Cílem návrhu směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku je posílit schopnosti vnitrostátních orgánů vysledovat, identifikovat, zmrazit a spravovat majetek, který je výnosem nebo nástrojem trestné činnosti. Dále stanoví posílený právní rámec pro konfiskaci, včetně zvláštních případů, kdy není možné rozhodnout o odsouzení za konkrétní trestný čin.

Návrh směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku dále přispívá k účinnému provádění omezujících opatření, neboť požaduje, aby členské státy umožnily vysledování a identifikaci majetku spojeného s porušením omezujících opatření Unie podle jejich vymezení ve vnitrostátním právu. Návrh navíc stanoví použitelnost revidovaných pravidel pro vymáhání a konfiskaci majetku na trestný čin porušení omezujících opatření Unie.

Po přijetí této směrnice, kterou se sbližují definice a sankce související s porušením omezujících opatření Unie, by se na majetek související s porušením omezujících opatření Unie začala vztahovat pravidla pro vysledování a identifikaci majetku, jeho zajištění, správu a konfiskaci. Předmětem konfiskačních opatření by se nakonec mohly stát i výnosy z porušení omezujících opatření Unie, například v případech, kdy by jednotlivci a společnosti poskytli finanční prostředky osobám, na něž se vztahují cílené finanční sankce (tj. zajištění majetku). Současně by se předmětem konfiskace mohly stát i nástroje, které byly k porušení omezujících opatření použity.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Nařízení Rady o omezujících opatřeních Unie

Stanovení minimálních pravidel týkajících se trestněprávní definice porušení omezujících opatření a sankcí za ně na základě čl. 83 odst. 1 SFEU by posílilo prosazování omezujících opatření v členských státech, čímž by se doplnila opatření přijatá podle článku 29 Smlouvy o EU a článku 215 SFEU. Ustanovení o sankcích podle nařízení č. 833/2014 a č. 269/2014²³

²¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o strategii bezpečnostní unie EU (COM(2020) 605 final ze dne 24. července 2020).

²² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o strategii EU pro boj proti organizované trestné činnosti (COM(2021) 170 final ze dne 14. dubna 2021).

²³ Nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činností Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 229, 31.7.2014, s. 1, konsolidované

jsou posílena v rámci šestého balíčku omezujících opatření v reakci na ruskou agresi proti Ukrajině. Pozměněná ustanovení zavazují členské státy, aby stanovily pravidla týkající se sankcí, včetně trestněprávních sankcí, za porušení těchto nařízení a přijaly veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy musí také stanovit vhodná opatření pro konfiskaci výnosů z těchto porušení.

Dne 21. července 2022 Rada přijala nařízení Rady (EU) 2022/1273²⁴, kterým se mění článek 8 a článek 9 nařízení Rady (EU) č. 269/2014. Konkrétně v zájmu zajištění účinného a jednotného provádění tohoto nařízení a vzhledem ke stále komplexnějším systémům obcházení omezujících opatření, které tomuto provádění brání, nařízení ukládá určeným osobám a subjektům s aktivy v jurisdikci členského státu povinnost tato aktiva oznamovat a spolupracovat s příslušným orgánem při ověřování takových oznámení (článek 9)²⁵. Nedodržení této povinnosti bude znamenat obcházení ustanovení²⁶. Nařízení 2022/1273 také posiluje ustanovení o oznamovací povinnosti hospodářských subjektů z EU, aby se omezilo porušování a obcházení ustanovení o zmrazení majetku (článek 8)²⁷.

Článek 29 SEU a článek 215 SFEU však nepředstavují vhodný právní základ pro sbližování trestněprávních definic a druhů a výše trestních sankcí.

Sdělení Komise z roku 2021 o evropském hospodářském a finančním systému

Kromě toho ve svém sdělení z roku 2021 s názvem „Evropský hospodářský a finanční systém: podpora otevřenosti, síly a odolnosti“²⁸ Komise konstatuje, že provádění opatření Unie není v celé Unii tak jednotné, jak by mělo být. To vytváří narušení jednotného trhu,

znění k dispozici na adrese: [EUR-Lex - 02014R0833-20220604 - CS - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0833-20220604)); nařízení Rady (EU) č. 269/2014 ze dne 17. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L 78, 17.3.2014, s. 6, konsolidované znění k dispozici na adrese: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0269-20220604>).

²⁴ Nařízení Rady (EU) 2022/1273 ze dne 21. července 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, ST/11451/2022/INIT (Úř. věst. L 194, 21.7.2022, s. 1).

²⁵ Viz čl. 9 odst. 1 až 3 nařízení (EU) č. 269/2014 ve znění pozdějších předpisů: „1. Zakazuje se vědomá a úmyslná účast na činnostech, jejichž cílem nebo následkem je obcházení opatření uvedených v článku 2. 2. Fyzické a právnické osoby, subjekty či orgány uvedené na seznamu v příloze I: a) oznámí do 1. září 2022 nebo do šesti týdnů ode dne jejich zařazení na seznam v příloze I, podle toho, co nastane později, veškeré finanční prostředky nebo hospodářské zdroje v jurisdikci členského státu, které jim náleží, jsou jimi vlastněny, drženy nebo ovládány, příslušnému orgánu členského státu, v němž se tyto finanční prostředky nebo hospodářské zdroje nacházejí, a b) spolupracují s příslušným orgánem při ověřování těchto informací. 3. Nesplnění povinností podle odstavce 2 se považuje za účast na činnostech, jejichž cílem nebo následkem je obcházení opatření uvedených v článku 2, ve smyslu odstavce 1.“

²⁶ Tamtéž.

²⁷ Viz čl. 8 odst. 1 nařízení (EU) č. 269/2014 ve znění pozdějších předpisů: „1. Bez ohledu na platné předpisy týkající se ohlašování, důvěrnosti údajů a profesního tajemství, fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány: a) neprodleně poskytnou příslušnému orgánu členského státu, ve kterém mají bydliště nebo sídlo, veškeré informace, které mohou usnadnit zajištění souladu s tímto nařízením, jako jsou informace o účtech a částkách zmrazených v souladu s článkem 2 nebo své informace o finančních prostředcích a hospodářských zdrojích na území Unie, které náleží fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům zařazeným na seznam v příloze I nebo jsou jimi vlastněny, drženy či ovládány a s nimiž dosud nebylo nakládáno jako se zmrazenými ze strany fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, které jsou povinny tak činit, a předají tyto informace přímo nebo prostřednictvím členského státu Komisi a b) spolupracují s příslušným orgánem při ověřování těchto informací.“

²⁸ COM(2021) 32 final ze dne 19. ledna 2021.

jelikož podniky z EU, včetně dceřiných společností zahraničních společností z EU, mohou nalézt způsoby, jak omezující opatření obcházet. To také vede k nejistotě mezi provozovateli. Nejednotné prosazování podkopává účinnost omezujících opatření Unie i schopnost EU postupovat jednotně. Strategie mimo jiné vyzývá k další koordinaci mezi Komisí a členskými státy s cílem zajistit, aby vnitrostátní sankce za porušení unijních omezujících opatření byly účinné, přiměřené a odrazující.

Nástroj pro technickou podporu

A konečně také v rámci nástroje pro technickou podporu²⁹ Komise podporuje členské státy, aby zajistily budování kapacit a technické poradenství v oblasti provádění omezujících opatření.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Podle čl. 83 odst. 1 SFEU Evropský parlament a Rada mohou řádným legislativním postupem stanovit formou směrnic minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v oblastech mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem z důvodu povahy nebo dopadu těchto trestných činů nebo kvůli zvláštní potřebě potírat ji na společném základě.

Jsou to tyto oblasti trestné činnosti: terorismus, obchod s lidmi a sexuální vykořisťování žen a dětí, nedovolený obchod s drogami, nedovolený obchod se zbraněmi; praní peněz, korupce, padělání platebních prostředků, trestná činnost v oblasti výpočetní techniky a organizovaná trestná činnost. Na základě vývoje trestné činnosti může Rada přijmout rozhodnutí určující další oblasti trestné činnosti, které splňují kritéria uvedená v tomto odstavci. Rozhoduje jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.

Po přijetí rozhodnutí Rady 2022/2332³⁰ nyní oblasti trestné činnosti vyjmenované v čl. 83 odst. 1 SFEU zahrnují porušení omezujících opatření Unie. Díky tomu mohla Komise předložit tento návrh směrnice.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Cílem této směrnice je zajistit společné definice trestných činů souvisejících s porušením omezujících opatření Unie a dostupnost účinných, odrazujících a přiměřených trestních sankcí za závažné trestné činy související s porušením omezujících opatření Unie. Jak je podrobněji vysvětleno v následujících odstavcích, těchto cílů nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států. Namísto toho jich může být lépe dosaženo na úrovni EU, a to z důvodu rozsahu a účinků příslušného jednání, které má přirozeně přeshraniční povahu a které potenciálně podkopává dosažení cílů EU v oblasti ochrany mezinárodního míru a bezpečnosti a prosazování společných hodnot EU. EU proto může přijmout potřebná opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 SEU.

²⁹ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 9. března 2022 o financování Nástroje pro technickou podporu a přijetí pracovního programu na rok 2022, C (2022) 1379 final ze dne 9. března 2022.

³⁰ Rozhodnutí Rady (EU) 2022/2332 ze dne 28. listopadu 2022, kterým se porušování omezujících opatření Unie určuje jako oblast trestné činnosti splňující kritéria stanovená v čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, ST/10287/2022/REV/1 (Úř. věst. L 308, 29.11.2022, s. 18).

Porušování omezujících opatření Unie představuje mimořádně závažnou trestnou činnost, neboť může představovat stálou hrozbu pro mezinárodní mír a bezpečnost, narušovat upevňování a podporu demokracie, právního státu a lidských práv a způsobovat značné hospodářské, sociální a společenské škody a škody na životním prostředí. V důsledku takových porušení mají jednotlivci a subjekty, jejichž majetek je zmrazen nebo jejichž činnost je omezena, i nadále přístup ke svému majetku, což maří cíle těchto omezujících opatření. Stejně tak mohou peněžní prostředky získané prostřednictvím využívání zboží a přírodních zdrojů, s nimiž se obchoduje v rozporu s omezujícími opatřeními Unie, umožnit režimům, na něž jsou tato omezující opatření namířena, nepřerušovaný přístup k nezbytným prostředkům (tj. nákup zbraní), pomoci nichž udržují represivní praktiky a pokračují v páchání závažných trestných činů. Porušení omezujících opatření Unie v souvislosti s obchodem by navíc mohlo přispět k protiprávnímu využívání přírodních zdrojů v rámci jurisdikce, na níž jsou tato omezující opatření namířena.

Kromě toho skutečnost, že členské státy mají v rámci svého správního nebo trestního práva velmi odlišné definice a sankce za porušení omezujících opatření Unie, naznačuje, že za stejné porušení mohou být uloženy různé sankce a mohou se jich týkat různé úrovně vymáhání. Tyto rozdíly představují překážku důsledného uplatňování politiky Unie v oblasti omezujících opatření. Mohou dokonce vést k tomu, že pachatelé vyhledávají nejvhodnější soudní příslušnost, a v konečném důsledku by mohly vést ke (kvazi) beztrestnosti pachatelů v případě, že se rozhodnou vykonávat svou činnost v členských státech, které stanoví méně přísné sankce za porušení omezujících opatření Unie, nebo jsou známy shovívavostí při stíhání případů porušení omezujících opatření Unie. To podkopává účinnost omezujících opatření a jejich vymáhání na úrovni Unie. Taková situace s sebou nese riziko zmaření cílů EU v oblasti zajišťování mezinárodního míru a bezpečnosti a prosazování společných hodnot EU. Existuje proto zvláštní potřeba společného postupu na úrovni EU prostřednictvím trestního práva s cílem řešit porušení omezujících opatření Unie.

Porušení omezujících opatření Unie mají navíc jasný, a někdy dokonce neodmyslitelný přeshraniční rozměr. Nejenže se jich obvykle dopouštějí fyzické a právnické osoby působící v celosvětovém měřítku, ale v některých případech omezující opatření Unie, jako jsou omezení bankovních služeb, dokonce zakazují přeshraniční operace. Jejich porušení je tedy z podstaty věci jednáním v přeshraničním měřítku, které vyžaduje společnou přeshraniční reakci na úrovni EU.

A v neposlední řadě by harmonizace rovněž zvýšila odrazující účinek sankcí za porušení omezujících opatření Unie.

- **Proporcionalita**

V souladu se zásadou proporcionality podle článku 5 SFEU nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jejího cíle. Sbližování definic trestných činů a druhů a výše trestních sankcí se omezuje na to, co je nezbytné k účinnému řešení porušení omezujících opatření Unie v členských státech. Opatření týkající se využívání vyšetřovacích nástrojů a výměny informací jsou zahrnuta pouze v rozsahu nezbytném pro účinné fungování navrhovaného rámce trestního práva.

- **Volba nástroje**

Podle čl. 83 odst. 1 SFEU Evropský parlament a Rada mohou řádným legislativním postupem stanovit formou směrnic minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v

oblastech mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem z důvodu povahy nebo dopadu těchto trestných činů nebo kvůli zvláštní potřebě potírat ji na společném základě.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Cílené konzultace s členskými státy byly vedeny v rámci Pracovní skupiny Rady pro justiční spolupráci v trestních věcech (COPEN) (8. září 2022), Europolu (5. září) a Eurojustu (13. září). GŘ JUST také uspořádalo hloubkovou diskusi s členy své Odborné skupiny pro politiku EU v oblasti trestního práva (16. září). Tyto konzultace vycházely ze zvláštního dotazníku Komise, který kladl otázky týkající se trestných činů, sankcí, pravidel soudní příslušnosti a ustanovení o přeshraniční spolupráci, jež mají být začleněna do budoucí směrnice.

• Sběr a využití výsledků odborných konzultací

V reakci na ruskou vojenskou agresi vůči Ukrajině zřídila Komise na začátku března 2022 pracovní skupinu „Freeze and Seize“. Jejím cílem je zajistit koordinaci mezi členskými státy při prosazování omezujících opatření Unie týkajících se ruských a běloruských osob a společností zařazených na seznam a prozkoumat vzájemné působení mezi omezujícími opatřeními Unie a trestněprávními opatřeními. V rámci těchto výměn názorů se uskutečnila setkání s vnitrostátními orgány příslušnými pro provádění omezujících opatření, Europolem, Eurojustem a Sítí pro vyšetřování genocidy³¹, jejíž sekretariát hostí Eurojust.

Zvláštní podskupina pracovní skupiny „Freeze and Seize“ se specializuje na posilování provádění omezujících opatření Unie. Zabývá se zejména otázkami vznesenými vnitrostátními orgány a zkoumá možné způsoby proaktivní identifikace majetku. Do této podskupiny jsou zapojeny příslušné vnitrostátní orgány členských států. Během výměn názorů v rámci této podskupiny byly při několika příležitostech zmíněny obtíže při vyvozování odpovědnosti fyzických a právnických osob, které se podílejí na porušení omezujících opatření Unie. Účastníci těchto výměn názorů se rovněž vyslovili pro společný trestněprávní přístup k porušení omezujících opatření Unie.

Důkazy o potřebě takového společného přístupu jsou konkrétně uvedeny ve zprávě Sítě pro vyšetřování genocidy z prosince 2021³². Tato zpráva zdůrazňuje potřebu kriminalizace porušení omezujících opatření Unie, aby bylo zajištěno, že fyzické nebo právnické osoby odpovědné za takové porušení budou pohnány k odpovědnosti³³. V této zprávě se rovněž došlo k závěru, že „stíhání porušování sankcí může nabídnout záchrannou síť, která zabrání beztrestnosti“, zejména v souvislosti s nejzávažnějšími mezinárodními zločiny³⁴.

Diskuse v rámci pracovní skupiny „Freeze and Seize“ věnované výměně osvědčených postupů při vyšetřování a konfiskaci navíc ukázaly, že je důležité, aby orgány odpovědné za provádění omezujících opatření Unie uplatňovaly proaktivní přístup a koordinaci. Finanční

³¹ Eurojust, Síť pro vyšetřování genocidy, viz <https://www.eurojust.europa.eu/judicial-cooperation/practitioner-networks/genocide-network?msclid=de6a1668cf6011eca5681e93e0033be2>.

³² Síť pro vyšetřování genocidy, *Expert Report on Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021.

³³ Tamtéž, s. 4.

³⁴ Tamtéž, s. 26.

zpravodajské jednotky, donucovací orgány a celní orgány spolu s mezinárodními partnery, občanskou společností a investigativními novináři by měly spolupracovat a vyměňovat si informace s cílem získat vodítka, která umožní donucovacím orgánům zahájit vyšetřování.

Komise rovněž ve dnech 13. května a 16. září 2022³⁵ konzultovala svou Odbornou skupinu pro politiku EU v oblasti trestního práva. Skupina obecně uvítala myšlenku harmonizace definic a sankcí na úrovni EU a poskytla konkrétní příspěvky týkající se trestných činů, sankcí, pravidel soudní příslušnosti a přeshraniční spolupráce.

• **Posouzení dopadů**

Cílem tohoto návrhu směrnice je sblížování definic trestných činů a sankcí v oblasti porušení omezujících opatření Unie. Návrh navazuje na přijetí rozhodnutí Rady (EU) 2022/2332, kterým se porušování omezujících opatření Unie určuje jako oblast trestné činnosti splňující kritéria stanovená v čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie³⁶.

Návrh rozhodnutí Rady, který Evropská komise předložila dne 25. května³⁷, doprovázelo sdělení nazvané „Na cestě ke směrnici o trestních sankcích za porušování omezujících opatření Unie“³⁸. Vzhledem k naléhavé potřebě přivést fyzické a právnické osoby podílející se na porušení omezujících opatření Unie k odpovědnosti, příloha tohoto sdělení již nastiňuje hlavní prvky, které by mohla obsahovat budoucí směrnice o trestních sankcích za porušování omezujících opatření Unie.

Rozhodnutí Rady (EU) 2022/2332, kterým se porušování omezujících opatření Unie určuje jako oblast trestné činnosti splňující kritéria stanovená v čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, rovněž zdůrazňuje naléhavost přijetí sekundárních právních předpisů³⁹.

Za těchto okolností nebylo provedeno posouzení dopadů.

• **Základní práva**

Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady obsažené v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“)⁴⁰. Směrnice zejména zajišťuje soulad s těmito ustanoveními Listiny: právo na svobodu a bezpečnost (článek 6), právo na ochranu osobních údajů (článek 8), svoboda podnikání (článek 16), právo na vlastnictví (článek 17), právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47), presumpce nevinny a právo na obhajobu (článek 48), zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů (článek 49), a právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin (článek 50).

³⁵ Evropská komise, Odborná skupina pro politiku EU v oblasti trestního práva, <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2760&msclid=56005123cfaf11ec8de3edb643537b59&lang=cs>.

³⁶ Viz poznámka pod čarou č. 30 výše.

³⁷ Evropská komise, návrh rozhodnutí Rady o zařazení porušení omezujících opatření Unie mezi oblasti trestné činnosti stanovené v čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (COM(2022) 247 ze dne 25. května 2022).

³⁸ Sdělení Evropské komise Evropskému parlamentu a Radě „Na cestě ke směrnici o trestních sankcích za porušování omezujících opatření Unie“ (COM(2022) 249 ze dne 25. května 2022).

³⁹ Viz poznámka pod čarou č. 30 výše, 24. bod odůvodnění: „S cílem umožnit urychlené přijetí sekundárních právních předpisů, které stanoví minimální pravidla pro definice porušování omezujících opatření Unie a sankce za ně, by toto rozhodnutí mělo vstoupit v platnost bezodkladně prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.“

⁴⁰ Listina základních práv Evropské unie (Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 391).

Směrnici bude nutné provést ve vnitrostátních právních předpisech při dodržení základních práv. Členské státy by měly zejména zajistit, aby ukládání trestních a správních sankcí respektovalo zásady Listiny, včetně výsady nevypovídat ve vlastní neprospěch, práva nevypovídat a zákazu být dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin. Členské státy by měly zajistit dodržování procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení. Povinnostmi podle této směrnice nejsou v tomto ohledu dotčeny povinnosti členských států podle právních předpisů EU o procesních právech v trestním řízení. A konečně bude nezbytné provést směrnici ve vnitrostátních právních předpisech, aniž by byla dotčena použitelná pravidla týkající se ohlašování, důvěrnosti údajů a profesního tajemství.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Stávající návrh má zanedbatelné rozpočtové důsledky jak pro členské státy, tak pro Komisi. Konkrétní informace o finančních dopadech pro Komisi jsou uvedeny v legislativním finančním výkazu připojeném k tomuto legislativnímu balíčku.

Jak stanoví čl. 19 odst. 1 a 4 tohoto návrhu, Komise bude povinna převzít řadu oznamovacích povinností. Dva roky po uplynutí lhůty pro provedení směrnice bude muset Komise nejprve vypracovat zprávu o tom, jak členské státy směrnici provedly ve vnitrostátním právu. Pět let po uplynutí lhůty pro provedení bude úkolem Komise vypracovat studii o účinnosti směrnice, aby mohla vyhodnotit její přidanou hodnotu. Vyhodnocení bude provedeno až po skončení stávajícího víceletého finančního rámce.

První zpráva se týká provedení směrnice členskými státy. Druhou zprávou, kterou musí Komise vypracovat, je studie, která bude posuzovat účinnost směrnice pomocí zvláštní řady ukazatelů.

Kromě toho legislativní finanční výkaz upřesňuje náklady na shromažďování a analýzu statistických údajů o trestných činech uvedených v článcích 3, 4 a 5. Podle čl. 19 odst. 2 a 3 tohoto návrhu jsou členské státy povinny tyto statistické údaje každoročně předkládat Komisi.

Vedle nákladů pro Komisi bude mít návrh i omezené finanční dopady na členské státy. Tyto finanční dopady lze rozdělit do tří částí.

- 1) Jak stanoví článek 15 tohoto návrhu, členské státy budou muset zajistit, aby byly pro vyšetřování trestných činů souvisejících s porušením omezujících opatření Unie k dispozici účinné vyšetřovací nástroje.
- 2) V souladu s článkem 13 tohoto návrhu budou členské státy povinny zajistit koordinaci a spolupráci na strategické a operační úrovni mezi všemi svými příslušnými orgány zapojenými do předcházení trestným činům souvisejícím s porušením omezujících opatření Unie a do vyšetřování a stíhání těchto trestných činů.
- 3) Členským státům vzniknou určité náklady související s výše uvedenou povinností předkládat každoročně statistiky o trestných činech uvedených v článcích 3, 4 a 5. Pro přesný odhad souvisejících nákladů však není k dispozici dostatek údajů.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Členské státy budou mít po vstupu směrnice v platnost šest měsíců na to, aby ji provedly ve vnitrostátním právu. Dva roky po uplynutí lhůty pro provedení směrnice bude muset Komise nejprve vypracovat zprávu o tom, jak členské státy směrnici provedly ve vnitrostátním právu.

Pět let po uplynutí lhůty pro provedení bude úkolem Komise vypracovat studii o účinnosti směrnice, aby mohla vyhodnotit její přidanou hodnotu.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1: Předmět

Toto ustanovení vymezuje účel směrnice, zejména její cíl zajistit účinné uplatňování omezujících opatření Unie.

Článek 2: Oblast působnosti a definice

Toto ustanovení vymezuje oblast působnosti směrnice. Směrnice se použije na omezující opatření Unie, která EU přijme na základě článku 29 SEU nebo článku 215 SFEU. K těmto opatřením patří zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů, zákazy zpřístupnění finančních prostředků a hospodářských zdrojů a zákazy vstupu na území členského státu Evropské unie nebo tranzitu přes toto území, jakož i odvětvová hospodářská opatření a zbrojní embarga. Dále toto ustanovení uvádí definice pojmů použitých ve směrnici, včetně pojmů „určená osoba, subjekt nebo orgán“, „finanční prostředky“ a „hospodářské zdroje“.

Článek 3: Porušení omezujících opatření Unie

Toto ustanovení popisuje trestné činy, na něž se tato směrnice vztahuje. Trestné činy se týkají porušení zákazů a omezení obsažených v omezujících opatřeních Unie, jednání s cílem obejít omezující opatření Unie⁴¹ a porušení podmínek, které stanoví povolení udělená příslušnými orgány k provozování určitých činností jinak zakázaných omezujícími opatřeními. Tyto trestné činy nelze chápat tak, jako by v souvislosti s nimi vznikaly fyzickým osobám povinnosti v rozporu s právem neobviňovat sám sebe a nevypovídat, jak je stanoví Listina a směrnice (EU) 2016/343⁴². Kromě toho se nedotýkají použitelných pravidel pro ohlašování, důvěrnost údajů a profesní tajemství.

Z kriminalizace jsou dále vyloučeny činnosti, které se týkají poskytování zboží a služeb denní potřeby pro osobní potřebu určených fyzických osob, jako jsou potraviny a zdravotnické výrobky a služby, nebo nízkých částek hotovostních peněžních prostředků, je-li jasně omezeno na plnění základních lidských potřeb těchto osob a jejich závislých rodinných příslušníků. Neoznámení takových činností je z kriminalizace rovněž vyloučeno. Kromě toho jsou z kriminalizace vyloučeny dodávky humanitární pomoci osobám v nouzi. Tato humanitární pomoc musí být poskytována důsledně v souladu s mezinárodním humanitárním právem a může zahrnovat zejména potraviny a výživu, přístřeší, zdravotní péči, vodu a hygienu. Dále by členské státy měly při provádění této směrnice zohlednit skutečnost, že mezinárodní humanitární právo – právo ozbrojených konfliktů – vyžaduje, aby omezující opatření nebránila poskytování humanitární pomoci v souladu se zásadami nestrannosti, lidskosti, neutrality a nezávislosti⁴³.

Určitá porušení omezujících opatření Unie zakládají trestný čin také v případě, že jsou spáchána z hrubé nedbalosti. Zvláště pracovníci například v oboru právních, finančních a

⁴¹ Viz články 8 a 9 nařízení (EU) č. 269/2014 ve znění pozdějších předpisů.

⁴² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinoty a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁴³ Sdělení Komise „Pokyny Komise k poskytování humanitární pomoci v souladu s omezujícími opatřeními EU (sankcemi)“, C(2022) 4486 ze dne 30. června 2022.

obchodních služeb by měli postupovat s náležitou péčí, aby předešli jakémukoli porušení omezujících opatření Unie.

Článek 4: Návod, pomoc a pokus

Článek 4 kriminalizuje návod k páčání trestných činů uvedených v článku 3 a pomoc při něm. Kriminalizovány jsou rovněž pokusy o spáchání určitých trestných činů vyjmenovaných v článku 3.

Článek 5: Trestní sankce pro fyzické osoby

Článek 5 stanoví minimální normy k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v člancích 3 a 4 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce. Návrh vyžaduje, aby členské státy stanovily konkrétní úrovně a druhy sankcí za trestné činy související s porušením omezujících opatření Unie. Navrhovaná kategorizace odráží závažnost trestných činů. Je stanovena peněžní prahová hodnota 100 000 EUR jako metoda rozlišení závažnějších trestných činů, za které by se měl ukládat trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let. Jak bylo zmíněno, ve čtrnácti členských státech se maximální délka trestu odnětí svobody pohybuje v rozmezí dvou a pěti let. V osmi členských státech je možné uložit maximální trest v délce osm až dvanáct let⁴⁴. V trestním řízení vůči fyzickým osobám by měly být k dispozici také další sankce nebo opatření. Ty by měly zahrnovat pokuty.

Článek 6: Odpovědnost právnických osob

Článek 6 obsahuje povinnosti zajistit odpovědnost právnických osob za trestné činy uvedené v člancích 3 a 4, pokud byly tyto trestné činy spáchány ve prospěch těchto právnických osob. Tento článek rovněž stanoví, že členské státy by měly zajistit, aby právnické osoby mohly nést odpovědnost za nedostatečný dohled a kontrolu, které umožnily spáchání trestného činu uvedeného v člancích 3 a 4 ve prospěch této právnické osoby. Kromě toho by odpovědnost právnické osoby neměla vylučovat trestní řízení proti fyzickým osobám.

Článek 7: Sankce ukládané právnickým osobám

Článek 7 stanoví sankce vztahující se na právnické osoby zapojené do trestných činů, na něž se vztahuje tento návrh. Členské státy jsou zejména povinny přijmout nezbytná opatření s cílem zajistit, aby právnická osoba, která nese odpovědnost podle článku 6, podléhala účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, k nimž patří: pokuty trestní nebo jiné povahy, zákaz přístupu k veřejnému financování, včetně nabídkových řízení, grantů a koncesí, zákaz provozování obchodní činnosti, odejmutí povolení a oprávnění k výkonu činností, které vedly ke spáchání trestného činu, uložení soudního dohledu, zrušení rozhodnutím soudu a uzavření provozoven použitých ke spáchání trestného činu.

Navíc tento článek stanoví, že členské státy by měly přijmout nezbytná opatření s cílem zajistit, že právnické osoby, které mají prospěch ze spáchání trestných činů porušujících omezující opatření Unie jinými osobami, bude možné potrestat pokutami, jejichž maximální výše by neměla být nižší než pět procent celkového celosvětového obratu této právnické osoby v účetním období předcházejícím rozhodnutí o pokutě. Odpovědnost právnických osob nevylučuje možnost trestního řízení týkajícího se fyzických osob, které jsou pachateli trestných činů upřesněných v člancích 3 a 4.

⁴⁴ Síť pro vyšetřování genocidy, oddíl 5.2, s. 23.

Článek 8: Přitěžující okolnosti

Článek 8 stanoví přitěžující okolnosti, které je třeba zohlednit při ukládání sankcí za trestné činy uvedené v článcích 3 a 4. Za přitěžující okolnost by se měla považovat kterákoli z těchto okolností: trestný čin byl spáchán v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV⁴⁵; trestný čin spáchal profesionální poskytovatel služeb, který se dopustil porušení svých profesních povinností, trestný čin byl spáchán úřední osobou při výkonu jejích povinností a trestný čin byl spáchán jinou osobou při výkonu veřejné funkce.

Článek 9: Polehčující okolnosti

Článek 9 stanoví polehčující okolnosti, které je třeba zohlednit při ukládání sankcí za trestné činy uvedené v článcích 3 a 4. Takové okolnosti nastanou, pokud pachatel poskytne správním nebo soudním orgánům informace, které by jiným způsobem získat nemohly a které jim pomáhají: i) v identifikaci nebo soudním stíhání dalších pachatelů a/nebo ii) k nalezení důkazů.

Článek 10: Zajištění a konfiskace

Článek 10 objasňuje pojem „výnosy“⁴⁶ konkrétně v situacích, kdy určená osoba, subjekt nebo orgán spáchá trestné činy obcházení pravidel ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. h) bodů i) a ii) nebo se na takových trestných činech podílí. V každém jednotlivém případě bude nutné dodržet přiměřenost konfiskace.

Článek 11: Pravidla soudní příslušnosti

Článek 11 obsahuje ustanovení o soudní příslušnosti, která mají zajistit, aby členské státy stanovily příslušnost pro trestné činy, na které se návrh vztahuje. Členské státy by měly vykonávat soudní příslušnost týkající se trestných činů, které spáchaly právnické osoby usazené na jejich území, a pokud jsou trestné činy spáchány ve prospěch právnické osoby v souvislosti s jakoukoli činností, která je zcela nebo zčásti prováděna v EU. Konkrétně zpráva Sítě pro vyšetřování genocidy z roku 2021 zmiňuje několik relevantních případů⁴⁷ společností usazených v členském státě, které porušují omezující opatření v třetích zemích. Kromě toho je pro řešení porušování omezujících opatření Unie zvláště důležité stanovení soudní příslušnosti týkající se právnických osob v souvislosti s jakoukoli podnikatelskou činností vykonávanou zcela nebo částečně v rámci EU. To členským státům umožní stíhat porušení s vazbou na EU, které je prováděno prostřednictvím třetích zemí a/nebo osobami z třetích zemí, např. vývozy z EU do cílového místa určení nebo cílovému konečnému uživateli nebo převody majetku z EU na osobu zařazenou na seznam.

Článek 12: Promlčecí doby

Článek 12 obsahuje ustanovení o promlčecích dobách s cílem umožnit příslušným orgánům po určitou dobu vyšetřovat a stíhat trestné činy, na něž se vztahuje tento návrh, a rozhodovat o nich.

⁴⁵ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti (Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42).

⁴⁶ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o vymáhání a konfiskaci majetku (COM(2022) 245 ze dne 25. května 2022), čl. 3 odst. 1: „výnosy“ [se rozumí] všechny ekonomické výhody pocházející přímo či nepřímo z trestného činu, sestávající z majetku v jakékoli podobě zahrnující všechny následné reinvestice nebo přeměnu přímých výnosů a všech ocenitelných užitek“.

⁴⁷ Síť pro vyšetřování genocidy, *Expert Report on Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis*, 2021 s. 14–20.

Článek 13: Koordinace a spolupráce mezi příslušnými orgány v rámci členského státu

Toto ustanovení vyžaduje, aby členské státy zajistily koordinaci a spolupráci na strategické a operační úrovni mezi všemi svými příslušnými orgány zapojenými do předcházení trestným činům souvisejícím s porušením omezujících opatření Unie a do vyšetřování a stíhání těchto trestných činů.

Článek 14: Oznamování trestných činů a ochrana osob, které oznamují trestné činy související s porušením omezujících opatření Unie nebo jsou nápomocny při vyšetřování

Toto ustanovení se týká ochrany oznamovatelů, kteří oznamují informace nebo poskytují důkazy pro vyšetřování trestných činů souvisejících s porušením omezujících opatření Unie.

Článek 15: Vyšetřovací nástroje

Toto ustanovení uvádí, že pro vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v člancích 3 a 4 budou rovněž k dispozici účinné vyšetřovací nástroje, jako jsou ty, kterých se využívá při vyšetřování případů organizované a jiné závažné trestné činnosti.

Článek 16: Spolupráce mezi členskými státy, Komisí, Europol, Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce

Toto ustanovení vyžaduje, aby orgány členských států, Europol, Eurojust, Úřad evropského veřejného žalobce a Komise v rámci svých pravomocí spolupracovaly v boji proti trestným činům uvedeným v člancích 3 a 4. Příslušné orgány v členských státech by rovněž měly sdílet informace o praktických záležitostech.

Článek 17: Změny směrnice (EU) 2018/1673

Ustanovení mění článek 2 směrnice (EU) 2018/1673 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz⁴⁸ tak, že definuje porušení omezujících opatření Unie jako „trestnou činnost“. V důsledku toho praní peněz popsané v článku 3 směrnice (EU) 2018/1673, které zahrnuje majetek pocházející z trestných činů, na něž se vztahuje tato směrnice, představuje trestný čin.

Články 18 až 21

Tyto články obsahují další ustanovení o provedení členskými státy, podávání zpráv členskými státy, hodnocení a podávání zpráv Komisí, vstupu v platnost a určení této směrnice. Vzhledem k naléhavé potřebě přivést fyzické a právnické osoby podílející se na porušení omezujících opatření Unie k odpovědnosti by členské státy měly přijmout právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do šesti měsíců po vstupu této směrnice v platnost.

⁴⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 23. října 2018 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz, PE/30/2018/REV/1 (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 22).

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o vymezení trestných činů a sankcí za porušení omezujících opatření Unie**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby bylo zajištěno účinné uplatňování omezujících opatření Unie a integrity vnitřního trhu v Unii a aby bylo dosaženo vysoké míry bezpečnosti v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, je nezbytné stanovit minimální pravidla pro vymezení trestných činů a sankcí týkajících se porušení uvedených omezujících opatření Unie.
- (2) Omezující opatření Unie, jako jsou opatření týkající se zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů, zákazů zpřístupnění finančních prostředků a hospodářských zdrojů a zákazů vstupu na území členského státu Evropské unie nebo tranzitu přes toto území, jakož i odvětvová hospodářská opatření a zbrojní embarga, jsou základním nástrojem k podpoře cílů společné zahraniční a bezpečnostní politiky vytyčených v článku 21 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). K uvedeným cílům patří ochrana hodnot, bezpečnosti, nezávislosti a celistvosti Unie, upevňování a podpora demokracie, právního státu, lidských práv a zásad mezinárodního práva a zachovávání mezinárodní míru, předcházení konfliktům a posilování mezinárodní bezpečnosti v souladu s cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů.
- (3) Aby zajistily účinné uplatňování omezujících opatření Unie, měly by mít členské státy zavedeny účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušení těchto omezujících opatření Unie, včetně v nich stanovených povinností, jako je podávání zpráv. Je také nezbytné, aby se tyto sankce týkaly i obcházení omezujících opatření Unie.
- (4) Účinné uplatňování omezujících opatření Unie vyžaduje společné trestněprávní definice jednání, které porušuje omezující opatření Unie. Členské státy by měly zajistit, aby toto jednání představovalo trestný čin, je-li spácháno úmyslně, jakož i z hrubé nedbalosti, jestliže fyzická nebo právnická osoba věděla nebo měla vědět, že její jednání poruší omezující opatření Unie.
- (5) Účinné uplatňování omezujících opatření Unie vyžaduje i společné trestněprávní definice jednání, které obchází omezující opatření Unie.
- (6) Osoby, subjekty a orgány, které jsou v omezujících opatřeních Unie určeny jednotlivě a těmto omezujícím opatřením Unie podléhají, mohou být často účastny jako návodci a spolupachatelé. Například praxe určených osob a subjektů, při níž převádějí finanční prostředky, majetek nebo hospodářské zdroje na třetí stranu s cílem obejít omezující

opatření Unie, je stále rozšířenější. Toto jednání proto spadá pod trestný čin obcházení opatření, který tato směrnice harmonizuje.

- (7) Tato směrnice by se měla vztahovat na právníky, jak je definují členské státy, včetně povinnosti oznamovat porušení omezujících opatření Unie, při poskytování služeb v rámci odborných činností, jako jsou právní, finanční a obchodní služby. Zkušenosti ukazují, že existuje jasné riziko zneužití služeb těchto právníků za účelem porušení omezujících opatření Unie. Měly by však existovat výjimky z jakékoli povinnosti oznamovat informace získané výhradně v souvislosti se soudním, správním nebo rozhodčím řízením, ať již před soudním řízením, během něj nebo po něm, nebo v průběhu zjišťování právního postavení klienta. Právní poradenství by proto za těchto okolností mělo i nadále podléhat povinnosti zachovávat služební tajemství, s výjimkou případů, kdy se právník podílí na porušení omezujících opatření Unie, kdy je právní poradenství poskytováno za účelem porušení omezujících opatření Unie nebo kdy si je právník vědom toho, že klient hledá právní poradenství za účelem porušení omezujících opatření Unie. Toto povědomí může být vyvozeno z objektivních skutkových okolností.
- (8) Účinné uplatňování omezujících opatření Unie dále vyžaduje společnou trestněprávní definici jednání porušujícího podmínky povolení udělených příslušnými orgány k provádění určitých činností, které jsou bez takového povolení zakázány nebo omezeny omezujícím opatřením Unie.
- (9) Z kriminalizace je vhodné vyloučit činnosti, které se týkají poskytování zboží a služeb denní potřeby pro osobní potřebu určených fyzických osob, jako jsou potraviny a zdravotnické výrobky a služby, nebo nízkých částek hotovostních peněžních prostředků, je-li jasné omezeno na plnění základních lidských potřeb těchto osob a jejich závislých rodinných příslušníků. Neoznámení takových činností by mělo být z kriminalizace rovněž vyloučeno. Kromě toho je vhodné vyloučit z kriminalizace dodávky humanitární pomoci osobám v nouzi. Tato humanitární pomoc musí být poskytována důsledně v souladu s mezinárodním humanitárním právem a může zahrnovat zejména potraviny a výživu, přístřeší, zdravotní péči, vodu a hygienu. Dále by členské státy měly při provádění této směrnice zohlednit skutečnost, že mezinárodní humanitární právo – právo ozbrojených konfliktů – vyžaduje, aby omezující opatření nebránila poskytování humanitární pomoci v souladu se zásadami nestrannosti, lidskosti, neutrality a nezávislosti.
- (10) Sankce za trestné činy by měly být účinné, odrazující a přiměřené. Za tímto účelem by měly být pro fyzické osoby stanoveny minimální horní hranice trestu odnětí svobody. V trestním řízení by měly být k dispozici také další sankce nebo opatření. Ty by měly zahrnovat pokuty, neboť porušení omezujících opatření Unie je většinou motivováno ekonomickými aspekty.
- (11) Vzhledem k tomu že omezujícím opatřením Unie podléhají i právnické osoby, měly by být právnické osoby také trestně odpovědné za trestné činy související s porušením omezujících opatření Unie podle této směrnice. Členské státy, jejichž vnitrostátní právní předpisy nestanoví trestní odpovědnost právnických osob, by měly zajistit, aby jejich systémy správních sankcí stanovily účinné, odrazující a přiměřené druhy a úrovně sankcí.
- (12) Další sbližování a účinnost úrovně sankcí ukládaných v praxi by měly být podpořeny společným stanovením přitěžujících okolností, které odrážejí závažnost spáchaného trestného činu. Pojem „přitěžující okolnosti“ je třeba chápat buď jako skutečnosti, které vnitrostátnímu soudci nebo soudu umožňují uložit za stejný trestný čin vyšší

trest, než jaký by byl uložen bez těchto skutečností, nebo jako možnost kumulovat několik trestných činů s cílem stanovit vyšší sankci. Členské státy by měly stanovit možnost nejméně jedné z těchto přitěžujících okolností v souladu s použitelnými pravidly, která jejich právní systém stanoví pro přitěžující okolnosti. V každém případě by mělo zůstat na uvážení soudce nebo soudu, zda s ohledem na všechny skutečnosti jednotlivého případu trest zpřísní.

- (13) Členské státy by rovněž měly zajistit, aby v situacích, kdy pachatel poskytne příslušným orgánům informace, které by jinak nebyly schopny získat a které jim pomohou identifikovat nebo soudně stíhat další pachatele nebo nalézt důkazy, mohlo být takové jednání považováno za polehčující okolnost.
- (14) Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů uložené omezujícími opatřeními Unie je správní povahy. Jako takové by se mělo odlišovat od opatření k zajištění trestněprávní povahy podle směrnice (EU) [...] [směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku].
- (15) Je třeba vyjasnit pojem „výnosy“, a to zejména v situacích, kdy se určená osoba, subjekt nebo orgán dopustí tohoto jednání nebo se podílí na tomto jednání: i) zatajení finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, které vlastní, drží nebo ovládá určená osoba, subjekt nebo orgán a které by měly být zmrazeny v souladu s omezujícím opatřením Unie, převodem těchto finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů na třetí stranu, nebo ii) zatajení skutečnosti, že osoba, subjekt nebo orgán, na kterou/ý se vztahují omezující opatření, je konečným nebo skutečným vlastníkem finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, a to poskytnutím nepravdivých nebo neúplných informací. Za těchto okolností může mít určená osoba, subjekt nebo orgán v důsledku zatajení nadále přístup k finančním prostředkům nebo hospodářským zdrojům, na které se vztahují omezující opatření Unie a které byly zatajeny, a plně je využívat nebo s nimi nakládat. Tyto finanční prostředky nebo hospodářské zdroje by se proto měly považovat za výnosy z trestné činnosti pro účely směrnice (EU) [...] [směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku], přičemž se rozumí, že v každém jednotlivém případě bude nutné dodržet přiměřenost konfiskace těchto výnosů.
- (16) Zejména s ohledem na celosvětové aktivity pachatelů protiprávního jednání, na něž se vztahuje tato směrnice, a na přeshraniční povahu trestných činů a možnost přeshraničního vyšetřování by členské státy měly stanovit soudní příslušnost pro účinný boj proti tomuto jednání.
- (17) Členské státy by měly stanovit pravidla týkající se promlčecích dob nezbytných k tomu, aby mohly účinně bojovat proti trestným činům souvisejícím s porušením omezujících opatření Unie, aniž jsou dotčena vnitrostátní pravidla, která nestanoví promlčecí doby pro vyšetřování, stíhání a prosazování práva.
- (18) Aby zajistily účinný, integrovaný a soudržný systém prosazování, měly by členské státy organizovat vnitřní spolupráci a komunikaci mezi všemi aktéry v řetězcích prosazování správního a trestního práva.
- (19) K zajištění účinného vyšetřování a stíhání porušení omezujících opatření Unie by příslušné orgány členských států měly spolupracovat s Europolem, Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce (EPPO) a jejich prostřednictvím. Tyto příslušné orgány by si také měly mezi sebou a s Komisí vyměňovat informace o praktických záležitostech.

- (20) Cenné informace o minulých, probíhajících nebo plánovaných porušeních omezujících opatření Unie, včetně pokusů o jejich obcházení, mohou příslušným orgánům poskytnout oznamovatelé. Tyto informace mohou souviset například se skutečnostmi týkajícími se porušení omezujících opatření Unie, jejich okolností a zapojených jednotlivců, společností a třetích zemí. Proto by mělo být zajištěno, aby byla zavedena vhodná opatření, která těmto oznamovatelům umožní upozorňovat příslušné orgány a chránit je před odvetnými opatřeními. Za tímto účelem by mělo být stanoveno, že na oznamování porušení tohoto nařízení a na ochranu osob oznamujících tato porušení se použije směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937⁴⁹.
- (21) K zajištění úspěšného vyšetřování a stíhání porušení omezujících opatření Unie by subjekty příslušné k vyšetřování nebo stíhání těchto opatření měly mít možnost využívat účinné vyšetřovací nástroje, jako jsou nástroje používané v boji proti organizované trestné činnosti nebo jiné závažné trestné činnosti. Používání těchto nástrojů v souladu s vnitrostátním právem by mělo být cílené a mělo by zohledňovat zásadu proporcionality a povahu a závažnost vyšetřovaných trestných činů, jakož i dodržovat právo na ochranu osobních údajů.
- (22) Změna směrnice (EU) 2018/1673 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz⁵⁰ by měla zajistit, aby bylo porušení omezujících opatření Unie považováno za predikativní trestný čin pro praní peněz podle uvedené směrnice.
- (23) Cílů této směrnice, totiž zajištění společných definic trestných činů souvisejících s porušením omezujících opatření Unie a dostupnosti účinných, odrazujících a přiměřených trestněprávních sankcí za závažné trestné činy související s porušením omezujících opatření Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků této směrnice může být lépe dosaženo na úrovni Unie s přihlédnutím k přirozené přeshraniční povaze porušení omezujících opatření Unie a jejich potenciálu narušit dosažení cílů Unie spočívajících v ochraně mezinárodního míru a bezpečnosti i prosazování společných hodnot Unie. Unie proto může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (24) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie, včetně práv na svobodu a bezpečnost, ochrany osobních údajů, svobody podnikání, práva na vlastnictví, práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, presumpce nevinu a práva na obhajobu včetně práva neobviňovat sám sebe a nevypovídat, zásad zákonnosti včetně zákazu retroaktivity trestních sankcí a přiměřenosti trestných činů a trestů, jakož i zásady *ne bis in idem*. Tato směrnice má zajistit plné dodržování těchto práv a zásad a měla by být prováděna v souladu s nimi.
- (25) Při provádění této směrnice by členské státy měly zajistit dodržování procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení. V této souvislosti by povinnostmi podle této směrnice neměly být dotčeny povinnosti členských států podle práva Unie týkající se procesních práv v trestním řízení, zejména směrnic Evropského

⁴⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).

⁵⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 23. října 2018 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz, PE/30/2018/REV/1 (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 22).

parlamentu a Rady 2010/64/EU⁵¹, 2012/13/EU⁵², 2013/48/EU⁵³, (EU) 2016/343⁵⁴, (EU) 2016/800⁵⁵ a (EU) 2016/1919⁵⁶.

- (26) Vzhledem k naléhavé potřebě přivést fyzické a právnické osoby podílející se na porušení omezujících opatření Unie k odpovědnosti by členské státy měly přijmout právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do šesti měsíců po vstupu této směrnice v platnost.
- (27) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (28) [neúčast:] V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná,

NEBO [účast:] V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Irsko [dopisem ze dne...] své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální pravidla pro vymezení trestných činů a sankcí týkajících se porušení omezujících opatření Unie.

⁵¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁵² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁵³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁵⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁵⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1).

⁵⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu (Úř. věst. L 297, 4.11.2016, s. 1).

Článek 2

Oblast působnosti a definice

- 1) Tato směrnice se použije na porušení omezujících opatření Unie. Tato omezující opatření Unie zahrnují:
 - a) opatření týkající se zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů;
 - b) zákazy zpřístupnění finančních prostředků a hospodářských zdrojů;
 - c) zákazy vstupu na území členského státu nebo tranzitu přes toto území;
 - d) odvětvová hospodářská a finanční opatření a
 - e) zbrojní embarga.
- 2) Pro účely této směrnice se rozumí:
 - a) „omezujícími opatřeními Unie“ omezující opatření přijatá na základě článku 29 Smlouvy o EU nebo článku 215 Smlouvy o fungování EU;
 - b) „určenou osobou, subjektem nebo orgánem“ fyzické nebo právnické osoby, subjekty nebo orgány, na které se vztahují omezující opatření Unie spočívající ve zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů a v zákazu zpřístupňovat finanční prostředky a hospodářské zdroje;
 - c) „finančními prostředky“:
 - i) peníze v hotovosti, šeky, finanční pohledávky, směnky, platební příkazy a jiné platební nástroje;
 - ii) vklady u finančních institucí nebo jiných subjektů, zůstatky na účtech, pohledávky a závazky z pohledávek;
 - iii) veřejně i soukromě obchodované cenné papíry a dluhové nástroje, včetně akcií a kapitálových podílů, certifikátů zastupujících cenné papíry, dluhopisů, směnek, opčních listů, dlužních úpisů a smluv o derivátových nástrojích;
 - iv) úroky, dividendy nebo jiné výnosy či hodnoty pocházející z aktiv nebo jimi vytvářené;
 - v) úvěry, práva na započtení, záruky, závazky plnění nebo jiné finanční závazky;
 - vi) akreditivy, nákladní listy, dodací listy;
 - vii) dokumenty prokazující podíl na finančních prostředcích nebo na finančních zdrojích;
 - viii) kryptoaktiva;
 - d) „hospodářskými zdroji“ aktiva všeho druhu, hmotná nebo nehmotná, movitá či nemovitá, která nejsou finančními prostředky, ale lze je použít k získání finančních prostředků, zboží nebo služeb;
 - e) „zmrazením finančních prostředků“ zabránění jakémukoli pohybu, převodu, přeměně, použití finančních prostředků, přístupu k nim nebo zacházení s nimi jakýmkoli způsobem, který by vedl k jakékoli změně jejich objemu, výše, umístění, vlastnictví, držby, povahy, určení nebo k jiné změně, která by umožnila použití těchto prostředků, včetně správy portfolia;

- f) „zmrazením hospodářských zdrojů“ zabránění použití hospodářských zdrojů k získání finančních prostředků, zboží nebo služeb jakýmkoli způsobem, zejména prodejem, pronájmem nebo zastavením.

Článek 3

Porušení omezujících opatření Unie

- 1) Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby porušení omezujícího opatření Unie představovalo trestný čin, je-li spácháno úmyslně a spadá-li do jedné z kategorií definovaných v odstavci 2.
- 2) Pro účely této směrnice se za porušení omezujícího opatření Unie považuje:
 - a) zpřístupnění finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů určené osobě, subjektu nebo orgánu v rozporu se zákazem, který je uložen omezujícím opatřením Unie;
 - b) nezmrazení finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, které patří určené osobě, subjektu nebo orgánu nebo jsou jimi vlastněny, drženy či ovládány, bez zbytečného odkladu v rozporu s povinností tak učinit, která je uložena omezujícím opatřením Unie;
 - c) umožnění vstupu určených fyzických osob na území členského státu nebo jejich tranzitu přes území členského státu v rozporu se zákazem, který je uložen omezujícím opatřením Unie;
 - d) uzavírání transakcí, které jsou zakázány nebo omezeny omezujícími opatřeními Unie, se třetím státem, s orgány třetího státu, se subjekty a orgány vlastněnými nebo ovládanými třetím státem nebo orgány třetího státu;
 - e) obchodování se zbožím nebo službami, jejichž dovoz, vývoz, prodej, nákup, převod, tranzit nebo přeprava jsou zakázány nebo omezeny omezujícími opatřeními Unie, jakož i poskytování zprostředkovatelských služeb nebo jiných služeb souvisejících s tímto zbožím a službami;
 - f) poskytování finančních činností, které jsou zakázány nebo omezeny omezujícími opatřeními Unie, jako je financování a finanční pomoc, zajišťování investic a investičních služeb, vydávání převoditelných cenných papírů a nástrojů peněžního trhu, přijímání vkladů, poskytování specializovaných služeb přenosu finančních zpráv, operace s bankovkami, poskytování služeb úvěrového ratingu, poskytování kryptoaktiv a kryptopeněženek;
 - g) poskytování jiných služeb, které jsou zakázány nebo omezeny omezujícími opatřeními Unie, jako jsou právní poradenské služby, služby vytvářející důvěru, účetnické a auditorské služby, služby vedení účetnictví a daňového poradenství, poradenské služby v oblasti podnikání a řízení, služby v oblasti informačních technologií, služby v oblasti vztahů s veřejností, služby rozhlasového a televizního vysílání, architektonické a inženýrské služby;
 - h) obcházení omezujícího opatření Unie:
 - i) zatajením finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, které vlastní, drží nebo ovládá určená osoba, subjekt nebo orgán a které by měly být zmrazeny v souladu s omezujícím opatřením Unie,

převodem těchto finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů na třetí stranu;

- ii) zatajením skutečnosti, že osoba, subjekt nebo orgán, na kterou/ý se vztahují omezující opatření, je konečným nebo skutečným vlastníkem finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, a to poskytnutím nepravdivých nebo neúplných informací.
 - iii) nesplněním povinnosti určené osoby, subjektu nebo orgánu podle omezujících opatření Unie oznamovat finanční prostředky nebo hospodářské zdroje v rámci soudní příslušnosti členského státu, které dané osobě, subjektu nebo orgánu náleží, jsou jí/jím vlastněny, drženy nebo ovládány;
 - iv) nesplněním povinnosti podle omezujících opatření Unie poskytnout bez zbytečného odkladu příslušným správním orgánům informace o zmrazených finančních prostředcích nebo hospodářských zdrojích nebo informace o finančních prostředcích a hospodářských zdrojích na území členských států, které patří určeným osobám, subjektům nebo orgánům, jsou jimi vlastněny, drženy nebo ovládány a nejsou zmrazeny;
 - v) neposkytnutím spolupráce s příslušnými správními orgány při ověřování informací podle bodů iii) a iv) na jejich odůvodněnou žádost;
- i) porušením nebo nesplněním podmínek stanovených v povoleních udělených příslušnými orgány k provádění činností, které jsou bez takového povolení zakázány nebo omezeny omezujícím opatřením Unie.
- 3) Jednání uvedené v odst. 2 písm. a) až g) představuje trestný čin i v případě, že je spácháno z hrubé nedbalosti.
 - 4) Žádné ustanovení odstavce 2 nelze chápat v tom smyslu, že by fyzickým osobám ukládalo povinnosti v rozporu s právem neobviňovat sám sebe a nevypovídat, jak jsou zakotveny v Listině základních práv Evropské unie a ve směrnici (EU) 2016/343.
 - 5) Žádné ustanovení odstavce 2 nelze chápat v tom smyslu, že by právníkům ukládalo povinnost oznamovat informace získané výhradně v souvislosti se soudním, správním nebo rozhodčím řízením, ať již před soudním řízením, během něj nebo po něm, nebo v průběhu zjišťování právního postavení klienta. Právní poradenství je za těchto okolností chráněno služebním tajemstvím s výjimkou případů, kdy se právník podílí na porušení omezujících opatření Unie, kdy je právní poradenství poskytováno za účelem porušení omezujících opatření Unie nebo kdy si je právník vědom toho, že klient hledá právní poradenství za účelem porušení omezujících opatření Unie.
 - 6) Odstavce 1, 2 a 3 se použijí na:
 - poskytování zboží nebo služeb denní potřeby pro osobní potřebu určených fyzických osob, jako jsou potraviny a zdravotnické výrobky a služby, nebo nízkých částek hotovostních peněžních prostředků, je-li jasně omezeno na plnění základních lidských potřeb těchto osob a jejich závislých rodinných příslušníků,
 - neoznámení těchto činností,

- humanitární pomoc poskytovanou osobám v nouzi.

Článek 4

Návod, pomoc a pokus

- 1) členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby návod ke spáchání trestných činů uvedených v článku 3 a pomoc i účastenství při nich bylo možné trestat jako trestný čin.
- 2) členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby pokus o spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. a) až g), písm. h) bodech i) a ii) a písm. i) bylo možné trestat jako trestný čin.

Článek 5

Trestní sankce pro fyzické osoby

- 1) členské státy zajistí, aby za trestné činy uvedené v člancích 3 a 4 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující tresty.
- 2) členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v článku 3 bylo možné uložit maximální trestní sankci spočívající v trestu odnětí svobody.
- 3) členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v čl. 3 odst. 2 písm. h) bodech iii), iv) a v) bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jeden rok, jestliže se týkají finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů v hodnotě nejméně 100 000 EUR. Členské státy zajistí, aby bylo možné prahové hodnoty nejméně 100 000 EUR dosáhnout i prostřednictvím série souvisejících trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. h) bodech iii), iv) a v), jestliže se jich dopustí tentýž pachatel.
- 4) členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v čl. 3 odst. 2 písm. a) až g), písm. h) bodech i) a ii) a písm. i) bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let, jestliže se týkají finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů v hodnotě nejméně 100 000 EUR. Členské státy zajistí, aby bylo možné prahové hodnoty nejméně 100 000 EUR dosáhnout i prostřednictvím série souvisejících trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 2 a) až g), písm. h) bodech i) a ii) a písm. i), jestliže se jich dopustí tentýž pachatel.
- 5) členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby se na fyzické osoby, jež spáchaly trestné činy uvedené v člancích 3 a 4, vztahovaly další sankce. Tyto další sankce zahrnují pokuty.

Článek 6

Odpovědnost právnických osob

- 1) členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby bylo možné činit odpovědnými za trestné činy uvedené v člancích 3 a 4, které v jejich prospěch spáchá jakákoliv osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné

právnícké osoby a která v této právnícké osobě působí ve vedoucím postavení na základě:

- a) oprávnění zastupovat tuto právníckou osobu;
 - b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnícké osoby;
 - c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnícké osoby.
- 2) Členské státy dále přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnícké osoby bylo možné činit odpovědnými v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku umožnil spáchání některého z trestných činů uvedených v člancích 3 a 4 ve prospěch uvedené právnícké osoby osobou jí podřízenou.
- 3) Odpovědnost právníckých osob podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachatelé, návodci či účastníky některého z trestných činů uvedených v člancích 3 a 4.

Článek 7

Sankce ukládané právníckým osobám

- 1) Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnícké osobě, která byla shledána odpovědnou podle článku 7, bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy, zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory, zákaz přístupu k veřejnému financování, včetně postupů zadávání zakázek, poskytování grantů a udělování koncesí, a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:
- a) zákaz provozování obchodní činnosti;
 - b) odejmutí povolení a oprávnění k výkonu činností, které vedly ke spáchání trestného činu;
 - c) uložení soudního dohledu;
 - d) zrušení rozhodnutím soudu;
 - e) uzavření provozoven užívaných pro spáchání trestného činu.
- 2) Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právníckým osobám, které jsou podle článku 7 shledány odpovědnými za trestné činy uvedené v čl. 3 odst. 2 písm. h) bodech iii) až v), bylo možné uložit pokuty, jejichž horní hranice nesmí být nižší než 1 % celkového celosvětového obrátu dané právnícké osoby za hospodářský rok předcházející rozhodnutí o uložení pokuty.
- 3) Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právníckým osobám, které jsou podle článku 7 shledány odpovědnými za trestné činy uvedené v čl. 3 odst. 2 písm. a) až f), písm. h) bodech i) a ii) a písm. i), bylo možné uložit pokuty, jejichž horní hranice nesmí být nižší než 5 % celkového celosvětového obrátu dané právnícké osoby za hospodářský rok předcházející rozhodnutí o uložení pokuty.

Článek 8

Přitěžující okolnosti

Pokud níže uvedené okolnosti nejsou již součástí zakládajících znaků trestných činů uvedených v člancích 3 a 4, přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby bylo možné za přitěžující okolnosti považovat jednu nebo více těchto okolností:

- a) trestný čin byl spáchán v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV⁵⁷;
- b) trestný čin spáchal profesionální poskytovatel služeb, který se dopustil porušení svých profesních povinností;
- c) trestný čin byl spáchán úřední osobou při výkonu jejích povinností;
- d) trestný čin byl spáchán jinou osobou při výkonu veřejné funkce.

Článek 9

Polehčující okolnosti

Není-li to již povinností podle omezujících opatření Unie, členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby v souvislosti s trestnými činy uvedenými v člancích 3 a 4 mohly být za polehčující okolnosti považovány tyto okolnosti:

- a) pachatel poskytne příslušným orgánům informace, které by jinak nebyly schopny získat a které jim pomohou identifikovat či soudně stíhat další pachatele;
- b) pachatel poskytne příslušným orgánům informace, které by jinak nebyly schopny získat, a pomůže jim tak nalézt důkazy.

Článek 10

Zajištění a konfiskace

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby finanční prostředky nebo hospodářské zdroje, na které se vztahují omezující opatření Unie a v souvislosti s nimiž určená osoba, subjekt nebo orgán spáchá trestný čin uvedený v čl. 3 odst. 2 písm. h) bodech i) a ii) nebo se na takovém trestném činu podílí, byly považovány za „výnosy“ z trestné činnosti pro účely směrnice (EU) [.../...] [směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku].

Článek 11

Pravidla soudní příslušnosti

- 1) Každý členský stát přijme nezbytná opatření ke stanovení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 3 a 4, pokud:
 - a) byl trestný čin spáchán zcela nebo zčásti na jeho území, které zahrnuje i jeho vzdušný prostor;

⁵⁷ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti (Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42).

- b) byl trestný čin spáchán na palubě jakéhokoli letadla nebo plavidla spadajícího do jurisdikce některého členského státu;
 - c) je pachatel jeho státním příslušníkem nebo má v tomto státě obvyklé bydliště;
 - d) je pachatel jedním z jeho úředníků, který jedná při výkonu svých služebních povinností;
 - e) je trestný čin spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území;
 - f) je trestný čin spáchán ve prospěch právnické osoby v souvislosti s jakoukoli podnikatelskou činností, která je zcela nebo zčásti prováděna na území daného státu.
- 2) Spadá-li některý z trestných činů uvedených v člancích 3 a 4 do jurisdikce více členských států, spolupracují tyto členské státy při určení, který členský stát povede trestní řízení. Je-li to vhodné, bude věc předána Eurojustu v souladu s článkem 12 rámcového rozhodnutí Rady 2009/948/SVV⁵⁸.
- 3) V případech uvedených v odst. 1 písm. c) přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby výkon jejich soudní příslušnosti nebyl vázán na splnění podmínky, že trestní stíhání může být zahájeno pouze na základě oznámení podaného obětí v místě, kde byl trestný čin spáchán, nebo na základě oznámení ze strany státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

Článek 12

Promlčecí doby

- 1) Členské státy přijmou opatření nezbytná pro stanovení promlčecí lhůty tak, aby vyšetřování, stíhání, soudní řízení a vydávání soudních rozhodnutí, jež se týkají trestných činů uvedených v člancích 3 a 4, bylo možné provádět po dostatečně dlouhou dobu poté, co byly uvedené trestné činy spáchány, tak, aby bylo zaručeno účinné potírání uvedených trestných činů.
- 2) Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby vyšetřování, stíhání, soudní řízení a vydávání soudních rozhodnutí, jež se týkají trestných činů uvedených v člancích 3 a 4, za které lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let, bylo možné provádět po dobu alespoň pěti let poté, co byl daný trestný čin spáchán.
- 3) Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy stanovit promlčecí dobu kratší než pět let, nejméně však tři roky, za podmínky, že lze její běh v případě specifických jednání přerušit nebo zastavit.
- 4) Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby umožnily výkon:
- a) trestu odnětí svobody převyšujícího jeden rok, nebo alternativně
 - b) trestu odnětí svobody v případě trestného činu, za který lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyři roky,

uloženého za trestné činy uvedené v člancích 3 a 4 na základě pravomocného odsuzujícího rozsudku, a to po dobu nejméně pěti let ode dne vynesení daného

⁵⁸ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 42).

pravomocného odsuzujícího rozsudku. Tato doba může zahrnovat prodloužení promlčecí doby v důsledku jejího přerušení nebo zastavení.

Článek 13

Koordinace a spolupráce mezi příslušnými orgány v rámci členského státu

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zavedení vhodných mechanismů koordinace a spolupráce na strategické a operační úrovni mezi všemi svými příslušnými správními, donucovacími a soudními orgány.

Tyto mechanismy se zaměří alespoň na:

- a) zajištění společných priorit a pochopení vztahu mezi prosazováním práva orgány činnými v trestním stíhání a správními orgány;
- b) výměnu informací pro strategické a operační účely;
- c) konzultace v rámci jednotlivých vyšetřování;
- d) výměnu osvědčených postupů;
- e) pomoc sítím odborníků z praxe, kteří se zabývají otázkami relevantními pro vyšetřování a stíhání trestných činů souvisejících s porušením omezujících opatření Unie.

Článek 14

Oznamování trestných činů a ochrana osob, které oznamují trestné činy související s porušením omezujících opatření Unie nebo jsou nápomocny při vyšetřování

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby se na osoby oznamující trestné činy uvedené v článcích 3 a 4 této směrnice vztahovala ochrana poskytovaná podle směrnice (EU) 2019/1937⁵⁹.

Článek 15

Vyšetřovací nástroje

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby pro vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v článcích 3 a 4 byly rovněž k dispozici účinné vyšetřovací nástroje, jako jsou ty, kterých se využívá při vyšetřování případů organizované a jiné závažné trestné činnosti.

⁵⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).

Článek 16

Spolupráce mezi orgány členských států, Komisí, Europol, Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce

- 1) Aniž jsou dotčena pravidla v oblasti přeshraniční spolupráce a vzájemné právní pomoci v trestních věcech, spolupracují orgány členských států, Europol, Eurojust, Úřad evropského veřejného žalobce a Komise v rámci svých příslušných pravomocí v boji proti trestným činům uvedeným v článcích 3 a 4. Za tímto účelem Komise a případně Europol a Eurojust poskytnou technickou a operativní pomoc s cílem usnadnit koordinaci vyšetřování a stíhání ze strany příslušných orgánů.
- 2) Příslušné orgány členských států rovněž pravidelně sdílejí s Komisí a dalšími příslušnými orgány informace o praktických záležitostech, zejména o způsobech obcházení, například o strukturách sloužících k zakrytí skutečného vlastnictví a ovládání majetku.

Článek 17

Změny směrnice (EU) 2018/1673

V čl. 2 odst. 1 směrnice (EU) 2018/1673 se vkládá nové písmeno, které zní:

„w) porušení omezujících opatření Unie“.

Článek 18

Provedení

- 1) Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do dne [Úřad pro publikace: vložte datum = do šesti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních opatření vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti směrnice.
- 2) Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 19

Hodnocení a podávání zpráv

- 1) Komise do dne [Úřad pro publikace: vložte datum = dva roky po uplynutí lhůty pro provedení] předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace nezbytné k vypracování uvedené zprávy.
- 2) Aniž jsou dotčeny povinnosti podávat zprávy stanovené v jiných právních aktech Unie, členské státy předloží Komisi každý rok tyto statistické údaje o trestných činech uvedených v článcích 3 a 4:

- a) počet zahájených trestních řízení, zastavených trestních řízení, trestních řízení ukončených zproštěním obžaloby, trestních řízení ukončených vynesáním odsuzujícího rozsudku a počet probíhajících trestních řízení;
 - b) druhy a výše sankcí uložených za porušení omezujících opatření Unie.
- 3) Členské státy předávají Komisi statistické údaje uvedené v odstavci 2 pomocí specializovaných nástrojů pro oznamování, které Komise stanoví pro účely podávání zpráv v oblasti omezujících opatření.
- 4) Do dne [Úřad pro publikace: vložte datum = pět let po uplynutí lhůty pro provedení] Komise provede hodnocení dopadu této směrnice a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace nezbytné k vypracování uvedené zprávy.

Článek 20

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*